

تەرنیمە غیرفانییەکانی من

یاسین عومەر ئیبراهیم

تەرنیمە یەكەم

لە ساڵی شەپە گەورەکاندا لە دایکبووم، نازانم کام شەر، ئیمە هەموومان لە ساڵی شەپە بچووک و گەورەکاندا لە دایک ئەبین. زادهی شەوی نووتەکی پیشیلەیهکی شەلم، بیچووی بە شەوارەگەوتووی چۆلەکی بن دارتیلێکم، وەپەیی هەژارییم، پاروویەکی لاوازم، شیکم، دلتهنگم، تەنیا.

وازم له مردوووگان هیئاوه

به خهونهکانی خویانهوه درپژته به سهفهرهکانیان بدهن

له لهی من زهمنه، بهفشندهیه و توندوتیژ، خیرایه و لهسرهفو... فهنیمی من (پوژگار)، نهفرهتی نیوپاوم جیپهنجی نهوه، هزار تفی کرده برینهکانم و من له گورانی نهکوتم، ناکوتا تانوتی له یهقینم بهژیان گرت و من له تههلیله دهستم ههلهنگرت... نازاری من دۆستهکانمن، گهر نهتوئ ههلاههلالی (رۆمی من بیینی، نهبع تهماشای روهفساری هاوریگانم بکهی...)

له لادیکاندا ژیاوم. له ههلدیرهکان به غار هاتوممهته خوار. بهرسیلهی ماله ههتیوهکانم خواردوه. دهستم بو ههلوژهی کالی بیوهژنه پرسهدارهکان بردوه. موعجیزهی زهردهپهچم بینوه. له گردهکان تلوربوومهتهوه، قوئم (روهشاهه و پهناگه)، له فیکهلیدان نهکوتوم. قهشمهیریم به ئهسپهکان کردوه. هزارهها وینهی یهک ماسی بچووکم له تهنیشته بهردیکی بهقهوزه داپوشراوهوه گرتوه. له تهویلهکانا بوئی شههوتم کردوه. لهسهر تهنورهکان مهعرفه به برژاوی خواردوه. له کچیکهوه فیکر فیژبووم و له مامۆستاکانیشهوه جههل، له (کۆمهله) یهکهوه وتهکانی خودام ژنهفت و له مهلاکانیشهوه زهندهقه، مندالیکی نازداربووم، ههزم له خواردنی ههنگوین و درهنگ لهفهوهستان و سهفهری ناو کتیبهکان بوو.

نهزانم به جینالوژیای ئهه سهفهرهه، نازانم له گوله سهوسهه یان له بووق، نهوهی فریشتهکانم یان هی قهوزه، لهسهر پنجهگیای بیستانه فهرامۆشکراوهکان سهوز بووم یان له نوتفهی گهلاگامیش، نهزانم به میژووی فوم و دلفوشم بهوهی که نهژیم، دلفوشم به ژیان، دلفوشم به سهوزی، دلفوشم به ناو و به مهرگ و مردنیش، سل له زندهگی ناکههوه، به شادی ئهلیم وهره هاوړئ، به غهه ئهلیم لهکویت ئهی دۆست، بچوکم یان گهوره نهرزشیکی نییه، له توانجی کهه شیکهکان ناترسه، گرتگ نهوهیه مروقم، گرتگ نهوهیه مهستم و سهرفوشم و شتانیک نابینرین من زورجوان نهیانینم، دزیوه دهنگه و گورانیس ههه نهلیم، کهس گوئ بو ترپهکانی روم (اناکریت و پر به دونیاش خودانی نهوینم).

باوهه به ریگان نییه، باوهه به گیرانهوهکان نییه، باوهه به شایهتهکانیش نییه، من کوپهلهی یهک چرکه پیش ئیستام، ئیستاش بوونی پهتی منه، ئیستاش مالی کوتای هاتووی منه، وازه له مردوووگان هیئاوه به خهونهکانی خویانهوه درپژته به سهفهرهکانیان بدهن، وازه لهو بالندانه هیئاوه که له نادیارهوه دین و تانوت له ناراستهیان ناگره، باکیشم نییه له هولاکووم یان ههرفیکی عهجهمی کتیبیکی ناو دیجه، له شمشیرهکهی

عەلیم یان فوینی ئافرهتییکی جووی بەنی قورەیزە، باکم نییە لە ھەرچییەکم و ئەمەوئ لەگەڵ ئەم فەوانەمدا وازی بکەم، لەگەڵ ئەم دیوارانەدا بیامە جەنگ، لەگەڵ ئەم قەرەجانەدا بکەم سەما، باکم نییە پێشتر لەکوئ بووم، من ئەمەوئ لێرەبم لەسەر ئەرز، چیشتەنگاوێک بەفۆل بکەم و بەردێک بە دیاری بۆ پلنگەکانی چیا ببەم.

«پیرۆزە» ژنە بۆنفۆشەکان بە دایکمیان وت.. پیاوێ پلنگەکان بە باوکمیان وت «پێ و قەدەمی فێر» گویزەبانەیی من تێگەیشتنی ئازارویی من بوو لە میکایەتی بوون. چلمنیکی رەشی پیس و پۆفل بووم، رۆژی سێ دەستە پەسکیتەم تریت ئەکرد، فۆم پیس ئەکردو لەشکرێک لە کچ فەریکی پاککردنەوەم بوون، ئیستاش ھەر فەریکی پاککردنەوەم. سواری ئیستر بووم. دارم لە ماینەکان ژەنیو، نێرەکەرەکان گازیان لێگرتووم، فامم کردوئەو و سەربازەکان دەبینم، پۆستالەکان دەبینم، شەرکەرە سەرکەوتووی دۆراوەکان ئەبینم، تەنگ ئەبینم، شمشیر ئەبینم بەناوی خوداوە شەر بۆ ئیبلیس و بەناوی گەلیکی گەرەووە شەر بۆ یەک خیل ئەگیرێ.

بانگیان بەگۆیدا ھەلگوتەم، تاپۆی من فرایە دەستمەو، لەسەر پیاویکی چاوەرەشی راستگۆی سەمرانشین ناوئووس کرا، قەوالکەشم زێکردن بوو بەشوین سەرابیانە ھەنگاونانی ئەوا، من ئەموویست بەبێ ورتە ئەم نوختانە بھەم سەر وشەکان، بەبێ پرسیار ئەم پارووانە قوتبەم، ئەمزانی چەند فۆشە بییە مالی ئامازەبەک، بییە کۆیلە دەلیلیک، پێویستت بە فواردن نەبی، پێویستت بە ئافرەت نەبی، چەند فۆشە کوری پیاویکی فاندان بیت، پێویستت بەھیچ ھاورییەکت نەبی، تەنھا بە یەک ئاو فۆت بشۆیت، زیاد لە دەرگایەکت ھەبی بۆ لە مال ھاتنە دەر. یەک جۆر چا بھۆیتەو. یەک جنس لە کتیب بکریت. یەک زمان بزانی (زمانی خودا). یەک چل لەبەرکەیت ھەتا مردن. چەند فۆشە عاقل بیت. چەند فۆشە زێرەکت بیت و وتەیی مامۆستاکان لەبەرکەیی، فەرموودەیی ئەولیاکان لە دلتا نەفشکەیی. بڕۆیتە دەرەو و کەس فرایەت باس نەکا، کەس رقی لێتەبییەو، نە عەرەبانچیەکان و نە پۆلیسە داربەدەستەکان، نە ئەوانەیی کاترمیز لە دەستی راستیاندا و نە ئەوانەش چەپلەرن.. ئای چەند فۆشە بگەریتەووە مالاووە و لەسەر فۆ رابکشیت، بەبێ فەم بھەویت و بەبێ فەوبینییش ھەلبستیت.

له کولان له دایک نه بیته وه، نه بیته شتیګ جیاواز له هه موو شته کانی دی، جیاواز له هه موو سه رده مه کانی دی، ژبانی خوټ پر به دل نه ژیت، ژبان هر هینده به هر مه نندت نه کا، له ده ریایه کدا مه له نه کتیت که ته واوی عومرت نه بج وه سفی مروارییه کانی بکه ی، میوه یه ک نه خوئی که نه بج تا مردن به شوین به بیر هیئانه وهی تامه که یدا ویلبی، له گه رانتا تیئنه گی نه و تامه په رتبه وه به سر گه رده نه بینزاوه کانی هه قیقه تا، ئیتر په لاماری هه موو بوون نه دهیت و کاتیګ پیرانه گهیت پاروویه ک چیژ بکهیت مهرگ به خه نده وه بانگت نه کا، شایه تومانت به ژبان نوئی نه کتیه وه و ناماده ی، په شیمان نییت، در دونگ نییت و پر به دونیاش به فته وهر.

نامریت! در ژتر له وهی مه زه نندت کردوه بوون به بوگه نکه ی بوون وه نه کتیت. دلټ به ناوی کانیه پر سه ده فه کان نه شویت، بوئی عه رده جو دا کان به خوټه وه نه کتیت. ئیواران گورانی بو خوئیگی رهش نه ئییت و به یانیا نیش بو ته پونه میکی سپی، زیاد له پیناسه یه ک وه ک چاوه زار به خوټه وه هه لئه واسیت، هینده وهت تیا نییه برستی ژبانت هه بیټ به بج رهگ، گولیکی ترسنو کتیت و هه میسه چاوت له ئاسمانه. ترسنو کتیت و له باجی بیابانگه ره کان خوټ نه دزیته وه، له فیدییه فودا مردووه کان رانه کتیت، هه میسه چاوت له ئاسمانه، هه میسه چاوت له فودا کان، چاوله ری ده ستومه چه که کو تراوه کانی، گه لایه کی په راگه ندهیت و ترسی تینویتی زه ردی کردوویت، هه میسه چاوه ری قه ده ری هه لوه رینیت. به کولانه کانا نه رویت و چاوشارگی له گه ل زه مه ندا نه کتیت، خوټ له تیری گه وره یی ئه پاریزیت. سه رسامیت به فه لگی ریزکراو له چوار گوشه کانی ئاینده دا. سه راسیمهیت و به خوټ نازانیت، به هه شتیت و له به های به هه شتیبوونی خوټ تیئاگهیت، باخچه کانت پرن له شه مامه پرساری ده ست بو نه براو، کولانه کانت پرن له چرای هه زار سال داگیر ساو، چاوه کانیش پرن له شاژنه هه سوودی خه وتوه، فه لک ئیره ییت پیده به ن و توش به ئه قینه وه ته ماشایان نه کتیت، گویت له دلی و جوو ده، گویت له فودی ژبانه که هه زاران ساله فه یله سو فه کان به پرسار فه ریگی شو شتین، گویت له ترپه فیراکانی دلی مردنه، گویت له ئاخفتنی په زدان و فریشته کانه و هچ نالییت، گویت له هه موو گورانییه کانی چه نگه و به کهس شتیګ نابیژیت، نه و هه موو نهینیه نه زانیت، نه و هه موو نه بینزاوه نیگا نه کتیت و ده میګ ناکه یته وه بو قسه یه ک، هه روه کو لاله کان ته ماشا نه کتیت و هه رفیکت بو وتن پنی نییه، وتویژ له گه ل هچ بوون وه ری کدا ناکهیت، ته نیا و ناوازه و لاکه وتیت، له پینش خه وتن نه وهی بینوته بو خوئی نه گیریته وه، نه و میوه دزراوانه

چیرته کەیت کە لە ماله کانی کۆلانی ئەودیوتان دزیوتن، پرسیار لە فۆت ئە کەیت و چاوه‌ڕێی وه‌لامیش نییت له هه‌ج کەس، مه‌ته‌له‌کان بو‌فۆت رافه‌ ئە کەیت، پێش گە‌یشتن به‌هر لی‌کدانه‌وه‌یه‌ک فه‌وت لی‌ده‌که‌وی‌ت و فه‌ون ئە‌بینیت، له‌ فه‌وتدا جوتبوونی ماناکانی به‌زدان و مرۆف ئە‌بینیت، رو‌یشتن به‌ چوارپۆه‌ ئە‌بینیت، له‌ ئاوه‌ مۆره‌کاندا مه‌له‌ده‌که‌یت، له‌ شاره‌ سووتاو و چۆلکراوه‌ خامۆشه‌کانی پاش شه‌ردا فه‌ریکی گۆله‌فرو‌شتنی، گۆله‌کانت پێ‌ده‌که‌زن، گه‌لاکانت ئە‌ته‌قنه‌وه‌، ئە‌فه‌ویت و فه‌وتنت هه‌روه‌کو بی‌داریته‌، بو‌ونه‌وه‌ریکی بچکۆله‌یت، پڕیت له‌ دل‌ئیایی، هه‌شتا دایکت فی‌رینه‌کردوویت که‌ تۆ لاسکی‌کی لاوازیت و ئە‌بێ له‌ زه‌مینکی ره‌قنه‌دا سه‌رده‌که‌یت.

ته‌ریه‌ی سی‌یه‌م

ئێتر وسلێ گونا‌هه‌کان له‌فۆم ده‌رناکه‌م، ئیدی من گونا‌هه‌بار نییم، دلی مرۆفم له‌لا گرتگه‌ره‌ له‌ داگیرکردنی عه‌رش، من هه‌ر له‌ فجو‌فکردنم له‌ هه‌لکه‌ی عه‌ده‌مه‌وه‌ هاو‌ری چۆله‌که‌کانم، بۆله‌بۆلیکم له‌ فو‌یندن نه‌کردووه‌، ریزی جوتبوونی پشیله‌کانم گرتووه‌ له‌سه‌ر شو‌سته‌کان، به‌ قه‌له‌ره‌شم نه‌وتووه‌ «قوزه‌لقورت»، به‌ گو‌یدرژم نه‌وتووه‌ «سندان»، ئە‌وه‌ته‌ی هه‌م بێر له‌ گه‌یاندنی دوو کانی ئە‌که‌مه‌وه‌ به‌یه‌ک، که‌ فه‌ریکه‌ له‌ تینو‌ی‌تی‌یدا ئە‌فنگین، هه‌زه‌ له‌ ده‌ر‌بار نییه‌، فه‌ریزه‌ی شی‌عه‌ری‌کی سووتاوی فه‌قی ته‌یرانم، هه‌زه‌ له‌ که‌شفه‌یه‌تی نییه‌، داوینی گۆله‌ سی‌سه‌بو‌ه‌کان ئە‌گره‌ و لی‌یان ئە‌پاریم‌وه‌ که‌ قبۆله‌ بکه‌ن، هه‌زه‌ له‌ ئارامگرتنه‌ وه‌ک له‌ عه‌شق، هه‌زه‌که‌ له‌ گه‌ل دو‌ژمنه‌کانمدا پی‌کی سه‌رکه‌وتن هه‌لبه‌م، رقه‌ له‌ نو‌وشتا‌نه‌وه‌یه‌، هه‌زه‌ له‌ مردنه‌ له‌سه‌ر لو‌تکه‌کان، له‌وی‌وه‌ هه‌قیقه‌ت رو‌وتتر ئە‌بینریت، که‌یفم له‌ نزمایی نشی‌وه‌کانیش دێ، دنیا له‌وێ ئاوه‌لاتره‌، ژیان له‌ که‌وتنا ته‌جه‌لی ئە‌کا، ژیان له‌ په‌راویزه‌کاندا فه‌ریکی نو‌قل کرۆشتنه‌، له‌ویدا په‌نجه‌ دو‌شاوم‌ژه هه‌نگو‌ینینه‌که‌ی راکرتووه‌ بۆ په‌کیک بیل‌سی‌ته‌وه‌، ژیان ته‌ماعردنه‌ له‌ نامووسی نه‌ینی، به‌شی هه‌ره‌مه‌موومان ئە‌کا، دوو قۆل و بی‌ قۆل و چوار پی، به‌هه‌موومان‌وه‌ ئە‌توانین بی‌فه‌ینه‌ سه‌ر سه‌ما، من فۆم ته‌ماع له‌ هه‌ج نییه‌، ئە‌گه‌ر فودا‌کان به‌یلن هه‌ر به‌ رووتیش ئە‌گه‌ریم، رقه‌ له‌ سفه‌ه‌کانی مو‌جابه‌له‌یه‌، به‌ نانی‌ک ئە‌ژیم که‌ به‌ چاوه‌روانییه‌کانی دایکم بر‌ژاوه‌، پیاز وته‌ماته‌ و فه‌یاریکیش پی‌ویسته‌، ئاخر ژیان به‌ رهنگه‌ دیزه‌کانیش‌وه‌ جوانه‌، به‌ دزی‌ویه‌کانییه‌وه‌ گۆرانی ئە‌لی، لره‌یه‌، لره‌ی رهنگه‌ ساردو گه‌رمه‌کانه‌، لره‌یه‌ بۆ پێشه‌وه‌، ژیان ته‌ماشای دو‌اوه‌ی فۆی ناکات...

نیوہ نئی نوانی ژیان گورانیتان بو نلیت، من ژیان له سکی دایکما له باربیردم

هه‌میشه بیرئەکه‌مه‌وه، ئەو دەمەى بىر له میکمه‌تى گه‌ره‌یى ئەکریتەوه من ئاواز بو سۆنەیه‌كى بچووک دائەنیم، (ستاند) بو نىگارکیشىكى بچکولانه سازنەکه، (پالیت) بو بەچکه مەیموونیک رانەگرم و پى دەلیم «بەه پەرەمووچە بچووکە نىگاریکى بچووک بکیشە» سه‌روه‌ختى مردنى فەلکیش به بچووکیتى باس له تامى بۆلە‌ترى گه‌ره ئەکه، ئەه کریتیه له گەل کەس بەشناکه، له جوانیه‌دا فۆپەرستم و بەشى هىچ کەس دەرناکه، هەندیکجار هەناسه بەشناکریت .

هه‌زه له ناوازه‌یه، هه‌رچه‌نده ناوازه‌ییش کوشنده‌یه، هه‌زه ئەکرد بىر ئه‌و شاعیرانه بوومایه که له برسا مردن و دواتر فەلکى دى له‌سه‌ر لی‌کۆلینه‌وه ده‌رباره‌ى شیعەرەکانیان کۆشكى له‌سه‌ده‌ف دروستکراویان بنیاتنا، به تیراژى کتیبه‌کانیان بوونه فودا، بوونه ئەفسانه و له پرۆگرامه‌کانى فۆئندا دانران. هاوارى سه‌مونفرۆشه‌کان له‌گەل کەس ناکه به دوو په‌رت، دەمه‌ویت نه‌عنای پیره‌ژنه سه‌وزه‌فرۆشه‌کان هه‌ره‌مووى هى من بن، گه‌ره‌که ته‌نها کرپارى بوپى رېگه‌کان به که له‌به‌ر تریفه‌ى مانگدا گۆشتى کهو ئەبرژین، قافلەى مه‌یا تالان ئەکه، کاروانى بيمروه‌تى ئەسووتین، شازاده‌ى هیمنى ئەتک ئەکه، ئەمه‌ویت ته‌نها کرپارى زنجیره‌کان به، تاکه کرپارى دیلیتى، گه‌ره رده‌اکه‌رى هاوار، ئەو دەمەى هارمۆنییه‌ت فه‌ومان لیده‌فات، من به نه‌شاز بلویره‌کهه نه‌ژه‌نم، ریتى ئەه گه‌وه تیکه‌ده‌ه، وه‌کو شمشالیکى نه‌گه‌ت بو هه‌میشه کۆک نابم، وه‌کو گیسکى بيمه‌یا هه‌میشه له رېه‌وى ئەه میگه‌له رانەکه.

ته‌نیایى ئەه رۆژگاره زه‌یستانه ئەژیم که بیژوو به ئەزموونکردنى هه‌موو شتیکه‌وه ئەکا، گۆشه‌گیرى ئەه زه‌مه‌نه له‌شگرانه به جه‌نگ ده‌ژیم، ئەه چه‌رفه هه‌یچه‌پوچه‌ى یان ئەتکا به کۆپله‌ى نىگاكان، یاخود وه‌کو داستانیكى دانسقه‌ى نه‌فۆئندراوه له‌سه‌ر رده‌ى کتیبانه‌که‌ى ده‌تپیمپیته‌وه، یان وه‌ک قالپچه‌یه‌كى بیئەرزىش ئەتفاتە به‌رپى سوپایه‌كى تاعونلیدراو، فه‌مبارى ئەه سه‌رده‌مه پر له جوانیه ئەژیم، ته‌نیایه‌ک کوشنده‌تر له ته‌نیایه‌کانى سه‌رده‌مى بابل، قه‌شه‌نگتر له ته‌نیایى فوداكان، ئەو فودایانه‌ى ئەنگیزه‌ى تاکیتى کوشته‌ونى و به‌ره‌که‌ت له‌و فه‌وانه‌ش ئەه‌رن که ناوى ئەوانى له‌سه‌ر نایه‌ت.

ته‌رنیمه‌ى چواره‌م

نیوہ نئی نوانی ژیان گورانیتان بو نلیت، من ژیان له سکی دایکما له باربیردم، هه‌رفى زمانیکى پهاوه بووم و بهه هه‌موو ته‌موم‌ژه‌وه هاتومه‌ته‌وه نیو ریزمانى ئەه رۆژگاره

پېشبينىكراوه، زەنگبىت ھىچ شوپنەوارىك جېنەھىلە، بەلام كەونارانا سەكان لە ھەوادا بۆنە ئەكەن، بۆ ئازارەكانە زەجرەكېشن و تەشوپكەنيان بە بادا بائەدەن. پاش فۆم ھەزەم لە جېھېشتنى (رۆمانىكى گريانھينە، گالئە بە چارەنووسى ئەو غەزەلفوانە ناشيرينانە دىت كە پاش فۆيان قوتاببيە باش بارنەھاتووەكانى پەيمانگاي ھونەرەكان بە شىكى پەيكەريان بۆ دروستدەكەن. باش لە فەيلەسوفەكان تىناگەم، لە قسەكانيان ئىقتىباس وەرەدەگرم و لە كۆر و كۆبوونەواندا دەيانلېمەوہ. ئەمەوى قۆپچەى ئاشوبىك بترارنەم، ئەمەوى دەرگاوانى تۆفانىك بچ كە بەدەستى من ھەلئەچى، ھەرچەندە مندالى كوختە ئارامەكانە، بەلام فەون بە گەردەلوپكەوہ ئەبينە، ئەم نەفشانە ھەمووى بسرېتەوہ. ھەر ھەموو گريبەندەكان پووچكەتەوہ، ئەم پەيوەنديانەى ئىستا بكاتە جۆرىك لە گونە، شتىك بكات سەرەفوار مانايەكى نەمىنەت، كارى بكا چاك و فراپ تىكەل بن، كۆن و تازە ببەنە ميكاپەتېكى بەسەرچوو. فەوندەبينەم و ئازارى گەورەشم لە فەونەكانما پەنھانە، ھىچ كامى لە فۆزگەكانە بە چاوى فۆم نابىنە، زەنگە دواى من كەسانىك تياياندا بژين، كە ئەوانىش فەونى گەورەتر ببينن، ھەرچەندە بىرى منيان نابىت، بەلام ھىندە بەفتەوہرى بەسە كە كەسانىك ببينى بەفتەوہرن. نەفرەتى فودا لە من، گەر مەسودبەم، گەر بەغىلەم بە دلفۆشى منالان لە جەژندا، گەر دلفۆشەم بەو گولانەى پيش وادەى فۆيان لە لاسكەكانيان ھەلدەوہرن.

پىنەچىيەك پرسىارى كاتم لىدەكات، ھىشتا چىشتەنگاوى زەمەنە، ھەرچەندە بۆ من تەواو درەنگى كردووە، بۆ من كە چىژ لە ئەوينى كەنارىيەكان نابىنە، سەردەمىك بوو بە جوتبوونى دوو مىش دەگەيشتمە ئۆرگاژە. بۆ ئيوە ئەدگارەكان روتترن، سەيرانەكان چىژبەفشتەر، بۆ ئيوە كە تەنانت پرسە و ماتەمەكانىش بابەتى تەسەللان، چىژ لە گريانىش دەبينن، رۆندك بۆ فۆشكردى تامى ژيانتان دەريژن. ئيوە كە لەوسەرى بەفتارىين، ئيمە لەگۆشەى وەستاوى نوپوونەوہ، لە سووچى سەرەوہى ئەم شارە بىرۆچ و بى دلە، لەو خيابانەين كە چەند سالىك پيشتر ساراي كەمتيارە بەفتەوہرەكان بوو، لە گەرەكى بەگەكانين ئەوانەى بە يەك شەو چوار ميئە تىردەكەن. ئيوە لە بەشە كۆن و سەوزەكەى شار، دانىشتوووى ئەفسانەى ئاسك و راوچىيە ئەويندارەكە، ئيوە لەو بەشەى شار كە ھەرگىز دەستبەردارى مېجمارى سولتەنەكان نابىت، ئيمەش بستىك لەودىو بازارى ئازادىيەوہ. پشت بە پشتى كۆمىتەكەوہ، وەدەوالە فرۆشپين، نوقلى ترش و شيرين، كىكى ئىكسپاىەرى ئىزانى، مەپى رىگرتن لە ئاوسبوون، پلىتەى نەسووتى چرا

هه مووان بېر له خوږيان نه که نه ووه، به لام من نومم له فیکری تویا

ده ستييه کان، قهيتانی پيلوی لاستیک، روئی مه کينهی دروومانی بيوه ژنه کان، پيالهی خوښوودی و ژيرپيالهی زه رده فنه، برغوی ژهنگاوی پلاکی دیوار و منالیی له قوتوونراو نه فروشين.

تو سهیری بيزه ره روو خوښ و ته سریمه تازه کانیان نه کهیت و هیشتا فیکر گینگلی پینه داوی، هیشتا هوښیاری زیاره تی ماللانی نه کردووه، ریکلامه کان دلته نگت نه کهن و فیله کار تونه کانیس به فته وهر .

ته نیمه ی پتنبه م

بیر له برینه کانت نه که مه ووه، بیر له جوانییه کانت نه که مه ووه، بېرت لی نه که مه ووه کاتیک له په نجه ره ی هوره بانه که تانه ووه سهیری نه ستیزه کان نه کهیت. هه مووان بیر له خوږيان نه که نه ووه، به لام من نومم له فیکری تویا، نهی قوله ره شی پیس، که تو ئازاریکت پښ نه گات هه موو گه ردوونی من نه بیته فالیکي چرپوه ووهی ئازار. بو من سه رده می ره گه زی پاک، نوممه تی هه لیرژدراو و باشتیرین نوممه تی له زه ووییه ووه هاتووه دهر روئی. نه مه وئ پرېم له خوینی پیسی ئیوه، نه مه وئ به شیک بم له ره گه زی نزماتان، نه مه وئ بیج و بته کانتان بپه رستم، له سروته کانتاندا گورانی میلی بلیم، ئاوازیک بژه نم نریک له روئی ئیوه ووه، بیته ووهی بو که شووشه ی نه م نه فسانانه ی خوښ فریبه م، ئیمان به نه فسانه کانی ئیوه ش نه هیتم. تو رژدیت و جوانی خوښ بو خوښ، من نه م جوانییه شت له گه لدا به ش نه که م، شتیک نه که م فولیای نیشتیمانی من بدا له سه رتان. من له ره گه زیکم به جوانی نه له رزیتم، له ئازادی ئیمه جگه له پووچی هیچیتر سه وز نابیت، ئاسمانی نیشتمانی من مه لپه ندی نه و مه له گه لمو یانه یه که هیچ پښتگویییه ک له گه ل خوږيان ناهینن. هیچ له زانستی ژبان نازانین، فیزیای فرینی ئیمه داخراوه. ماتماتیکمان فالیه له پاسدان، جنسی ئیمه مه فتوونه به سادیهی سه مه ران، هه میسه بانگوژی مردنین، که متر کتیه پیروه کان بو ستایشی ژبان نه خوینین، شمشیری ئیمه ده مه زه ردی رق کراوه.

ته نیمه ی شه شه م

ئینسان شتی پرپوچ به مومیزه دائه نی. چوون بو ئاسمان، هاتنی کتیب له خوداوه، زیندو وگردنه ووهی مردوو، دووله تگردنی مانگ، زانینی نه ووهی سبهی رووئ دات و نه ووهی هه زاران سال له مه وپیش بوو. به لام مروڤ خوئی گه وره ترین مومیزه یه. نه ری ئینسان

بۆ مومبزه راسته قينه كان نابيني... ئينسان بۆ سپيدانيكى زوو هه لئاستى دونيا بينى؟. چى ههيه له بينيني گهردوون به سپيدان مهزنتر بى؟. رۆمى قور ده بينى، هه ناسه زهوى له سافترين كاتيذا هه لده مژى، به گل ئه لليت بمانه فشه ئه زى رۆمى وجود، بمانه فشه، ساله هايه ئيمه له تو دروستبووين و كه چى رۆژيگمان تهرفان نه كرد بۆ گوگرتن له هه ناسهت، هه رچيمان هه يه هى توپه و هه ميشه ش فهريكى ستايشى شتانيكى ترين... ئينسان بۆ سپيدان پياسه يهك به ناو فويدا ناكات و گورانييهك نالى؟. چى ئه بى سپيدانيك هه ستين، ته نها بۆ گوگرتن له بيده نكي، بۆ سه يركردنى هيج؟ بۆ كروشتنى ويردى ئه زه لى ژيان؟... چى ئه بى هيج نه كين؟، هيج نه كردنيش بۆ فؤى جى سهر سورمانه، له باقمه يه كدا هه ر ده ستكارى كردنيكى نه فشه زى گول شته كان ئالوتز بكات؛ فهو بينين به گه لايه كى شه رمنه وه باشترين كاريك نييه؟ هه ردوو ده ستت به ناويه كدا به ريت و بيغه يته پشت سهرت و فيكه ليده يت؟ له گه ردوونيكدا هه موو ريگكان بته نه وه بۆ مالى رق، وازه ينان له فوشه ويستى باشترين كاريك نييه؟ چى هه يه له ئاو سه يرتز؟ به لام چى له مروف ده كه يت، مه زى له سه ياره يه، پيوستى به كوندومه، شه يداي بيناي گه وراهيه... ئاو كه تامى نييه؟ بۆ هينده به تامه؟ بۆ ده توانين واز له هه موو شتيك بينين ته نها ئاو نه بى؟ ته نانه ت مانگره كانيش وازى لى ناهينن. ئه م مانه گرتنه ئينسان له ئاو چييه جگه له مومبزه؟ به لام چى له مروف ده كه يت، چى؟ مروف ساله هايه له ئاوينه كاندا سه يرى فؤى ده كات و هه موو دزيويى دونيا ئه بينى، دياره ئيتز پيوستى به ده نكيكى تره پى بليت «ئه ها!! به راستى جوانيت» ئايا ئه م تواناي درو كردنه له گل فوشا شيرينترين مومبزه ي ئينسان نييه؟..

*ئهم قه سیدهیه له دهیه مین فیستیفالی گه لاوینژدا خه لاتى یه كه می پى به خشرا.